

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

8vò. Electio duodecim Apostolornm[sic!]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Adversus Domini præcepta patravit, amaro
 Deplorat gemitu: furit implacabilis Orci
 In nos barbaries; numerat peccata, cupitque,
 Ut, quia tam carò steterit sibi solus & unus
 Ambitionis amor, nostris quoque congrua factis
 Horrisono tonitru quatiat sententia fontes.
 Eheu! quàm justus timor, & trepidatio nostras
 Irruit in fibras, animasque exire parantes
 Verberat assultu nimio. Pia curia Cœli
 Aspicias hanc luctam! tantò velocior ergò
 His succurre malis: in nostrum flecte favorem
 Judiciì libram; supremi Judicis iram
 Frange piis precibus; profliga Dæmonis astus,
 Inque salutiferæ nos duc consortia vitæ.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO OCTAVA.

S. MATTHÆUS. CAP. IO.

Et convocatis duodecim Discipulis suis, dedit illis potesta-
 tem spirituum immundorum, ut ejicerent eos, & cura-
 rent omnem languorem, & omnem infirmitatem. Duode-
 cim autem Apostolorum nomina sunt hæc: Primus Simon,
 qui dicitur Petrus, & Andreas frater ejus, Jacobus Zebedæi,
 & Joannes frater ejus, Philippus & Bartholomæus, Tho-
 mas & Matthæus publicanus, Jacobus Alphæi, & Thaddæus,
 Simon Chananæus, & Judas Iscariotes, qui tradidit eum &c.

SYNOPSIS.

*Dominus & Salvator noster Jesus Christus ex Discipulis suis
 duodecim Apostolos elegit, qui per univèrsam terrarum Or-
 bem Regnum Dei annuntiant, & concessâ facultate miracula
 patrândi, eos super providâ conversatione cum hominibus
 sollicitè instruit.*

Quanta penes Superos vigeat perfectio pulchri
 Ordinis, eximio vetus & nova Pagina sacræ

Com

Comprobata assensu Scripturæ. Hierarchia Cœli
 Prima est, cui summo, Romana Ecclesia jure
 Proxima censetur: certè dum singula penso
 Omnia tam solidis in se sunt juncta catenis;
 Ut, si de minimo capiam primordia membro,
 Ascendamque gradu, sub finem totus in ipsum
 Authorem Fidei Jesum se colligat ordo.

Nemo refragatur, quòd primum jecerit hujus
 Structuræ lapidem Christus; sed & insuper ipse
 Esset ut æternum basis inconcussa, Simonem
 Constituit, cujus superædificata lacertis
 Maxima structuræ moles innititur, instar
 Marmoreæ rupis. Viget hæc, sempèrque vigebit
 Donec in extremo Mundi pereuntis agone
 Associata choris Cœlestibus, auspice Christo,
 Unicus evadat conjuncto corpore Cœtus.
 Hunc ut in immensum variis ex gentibus auctum
 Sisteret æterno Patri, per quoslibet Orbis
 Notificare parat Cœlestia dogmata tractus:
 Ad quod Apostolicum munus Bar-Iona vocatur.

^{Matt.} Inter bis senos Legatos primus; eidem
^{10.}
^{Luc. 6.} Jungitur Andreas germanus frater: utrumque
 Par Zebedaiadum sequitur; post hosce Philippo
 Bartholomæus adest; Thomæ Matthæus adhæret
 Jacob Alphæi sequitur, Thaddæus eundem;
 Tum Simon Chananae adest penultim9: agmen
 Traditor è Scarioth infausto fidere claudit.

His simul electis super Infernaliam monstram
 Contulit imperium, & morbos quoscunq; malis
 Pellere corporibus: vetuitque accedere gentes
 Et Samaritanos; solas ex sanguine Jacob
^{Matt.} Adduci mandabat oves, illisque, salutem
^{10.} Et Regnum Cœli propius venisse, referrent.

Hoc ob iter fulvo loculos farcire metallo,
 Et dapibus peras, duplices quoque sumere vestes,
 Aut quodcumq; gravat, prohibet; spondetq; futu-
 Ut, quib9 indigeant, prono dent corde fideles (rum
 Quisquis enim peregrè communia commoda mul-
 Venerit allatum, stipendia jure meretur, (tis
 Unde laboriferam possit traducere vitam.
 In quæcunque aliquis vestrûm castella vel urbes
 Ingressus fuerit, quærat, quis dignus ibidem
 Hospita tecta colat, cujus divertat ad ædes,
 Hospitióque fruens, victúque refectus, ibidem
 Constante maneat, donec discesserit inde
 Ulteriore gradu plures invisere gentes.
 Adjicit hortando; si quædam tecta subintrent,
 Pacificam domino dicant ex corde salutem:
 Qui si dignus erit delatâ pace, quiescet
 Pax super unanimum, multóque favore replebit.
 Qui vos non recipit, nec dictis porriget aures,
 Hunc averfari jubeo, reprobúmque repelli:
 Quippe Gomorrhæos, quos sustulit igneus imber,
 Cum sua Judicium decreta novissima pandet,
 Non tantus rapiet sub Avernum turbo furoris,
 Quant9 eos, qui vos spernunt, pessum dabit horror.
 Ecce ego vos omnes, velut agnos, mitto luporum Luc. 10.
 In medium, ductrix in simplicitate columbæ Matt. 10.
 Vos probitas sincera regat: sed callidioris 10.
 Sæpe tenebimini serpentis more, sagaci
 Uti consilio. Mundo confidere, magnæ
 Stultitiæ genus est: caveat sibi quisque, nefandis
 Omnia plena dolis! Gaudebit quisque, cruentis,
 Ut veri doctrina ruat, vos tradere flagris:
 Sed licet hæc feriant vos infortunia, nunquid (nes
 Hæc Athleta pavet? nequaquam; spernit, & om-

H

Cal-

Calcat sub pedibus , constanti pectore ,
 Si premitur virtus , multò sublimior exit:
 Magnanimis pensanda viris Cœlestia ! soli
 Non jaëtabimini tanto sub turbine ; scitis
 Quid mihi contigerit : nec vos decet esse quieti
 Ritè laborandum , certandum fortiter : ille
 Grandia lucra feret , faustaëque coronide læta
 Intrabit patriam , qui sic certando reponit
 Hoc modicum vitæ. Divini Numinis aura,
 Spiritus Excelsi , Divina potentia Patris
 Vos confortabit ; vos ubertate loquendi,
 Obstreperos inter rictus rabidasque maligni
 Accusatoris spumas , donabit abundè.
 Est decumanus ager , spatiosaëque vinea veta
 Sollicitudinibus pro posse colenda : cavete,
 Nè tanti vobis subeant mala tædia cœpti.
 Immensum trutinate bonum , librate coronam
 Justitiæ , quæ post superata pericula vestram
 Canitiem duplici meritorum cinget honore.
 Primus erit fidei constantia ; magna secundus
 Sollicitudo , meis impensa fidelibus : illam
 Justâ lance suo librabit tempore summus
 Arbiter , & gelidi porrectum fluminis haustu
 Incompensatum nullâ ratione relinquet.
 Ite reducturi vacuos pastoribus agnos,
 Desertosque greges ovium , vestèrque probos
 Zelus Apostolicus per mundi clima : leprosos
 Expurgate ; febres extinguite ; corpora multa
 Exagitata malis Diâ relevate medelâ ;
 Tartareos Lemures expellite ; morte subactos
 Ex olidis specubus vivos revocate : fideles
 Omnibus este : Deo confidite ; brachia vestra
 Supponet manibus , benedicturusque molestos

Matt.
 10. 8.

Pensabit magnâ cum fertilitate laborem.
 Excellens Domini fuit hæc instructio norma,
 Et conversandi methodus pulcherrima, nostris
 Non infrugifero successu moribus apta.
 Est immensa Deus dilectio, totus amore
 Flagrat, & emissis incendit sæcula flammis;
 Vultque reassumi, positoque tepore reduci
 In mentes hominum Divini luminis ignes.
 Principibus pacem; cunctis Magnatibus æquum
 Justitiæ cultum; quos fors locupletior auxit,
 Mollia desertos in egenos pectora; justum
 Civibus obsequium; qui paupertate premuntur,
 Cor patiens, solidamque fidem; lapsisq; regressum
 Omnibus, ut Dominum timeant, studeantq; vi-
 Legitimè vivendo Dei promissa mereri; (ritim
 Ore recommendat sancto: talique catenâ
 Nectere mortales in mutua commoda sensus
 Ingeniosus amat. Modus acceptabilis, uni
 Principio, medio, fini conjungere cuncta,
 Opto reuniri tecum, suavissime Jesu!
 Si quæ fortè meos seduxit inertia sensus,
 Culpandusque tepor, patulis infunde medullis,
 Quidquid amoriferos in pectore suscitât æstus.
 Quæ Christus docuit verbis, hæc ipsa, quousque
 Vixit in his terris humana in carne, suomet
 Præstitit exemplo. Tyronum more ruentes
 In sacram belli socios eduxit arenam,
 Dum perrexit eis ostendere, qualiter Orbi
 Restituenda salus, qualisque modestia tanti
 Discipulos deceat sectatorésque Magistri.
 Cùmque triennali spatio concludere tempus
 Inter mortales proprio sermone docendi,
 Constituisset; amat, celeri quasi latus ab Euro,

Arva Palæstinæ nativæque regna benigno
 Irradiare novi Solis fulgore ; jubendo
 Discipulos , ut , si per atrocia funera magnæ
 Complevisset opus (cujus ratione , stupendæ
 Prodigio nostros sese demisit in artus)
 Perficiant reliquum , fidisque laboribus infestis
 Auxiliatores successorésque probatos
 Associare sibi , populóque relinquere Christi
 Et celeri quamvis Hebræa per oppida cursu,
 Advenisse Dei Regnum , patefecerit ; illud
 Dogma tamen tantas radices egit , ut omnis
 Gens Judæa , suum quasi detestata veterum
 Evigilare paret ; præsertim quando videbat,
 Protinùs innumeris solidari dogmata signis.
 Qui fuerat claudus , gressu pernice movetur
 Ambulat absque suo cæcus ductore ; leprosus
 Munditiem nactus gaudet ; sua strata relinquit
 Æger , & ejectus repetit squalentis Averni
 Stagna draco Stygius : sed quod præcelluit omnes
 Prodigii seriem , redeunt ex morte sepulti
 Salvatoris opem condignis laudibus omnes
 Sanati resonant , optant in millia mille,
 Ut Cælo referant grates , encomia linguas.
 Hæc Judæa stupet ; nec fama loquacibus alis
 Illa tacere potest : festinant undique pressi
 Morborum languore , sacro de fonte salutem
 Hausturi ; nullum tenuit longæva senectus,
 Non iter immensum , nec acerbis flatibus Austri
 Quisque suas optat , fatagítque requirere vires
 Et tantum Vatem proprio cognoscere visu
 Contiguæ gentes , licet in squalore morentur
 Ignoréntque Deum , suspensâ mente timebant
 Ex Cælo venisse Jovem , delubra vetusta

Ammonis sprevisse palam, veteresque probriso
 Deposuisse Deos exemplo. Publicus urbes
 Perculit attonitas rumor; perterruit ipsa,
 Plusquam nota fides signorum, Tartara. Nofter
 Conservator amat sub tanto turbine rerum,
 Cœlesti plures animas acquirere Regno,
 Et solidare suum, spretis conatibus Orci,
 Inconculsa super fidei fundamina cœtum.
 Ex quo progreditur, sicut mea Musa subinde
 Fufius explicuit, pulcherrimus ordo sacrorum,
 Quem modò perpetuis viatrix Ecclesia lustris
 Conservare studet. Certè! sub lumine Phœbi,
 (Sive resurgentem mediteris, sive cadentem,
 Sive plagas Austro calefactas, sive rigentes
 Frigore Riphæi Boreæ) non talis habetur
 In vero Domini cultu, nec habebitur, ordo.
 Omne quod à solido seducit tramite veri,
 Ut violenta solent, non est durable. Nostra
 Intemerata fides sumpsit primordia, quantis
 Turbinibus concussa! dedit patientia pressis
 Viatrices oleas, tantis successibus amplas,
 Ut modò, quem sprevit fastus gentilis, & ardor
 Invidiæ Solymis probrosâ morte peremit, (ret.
 Pars hominum melior nunc verum Numen ado-
 Magna quidem, si penso meæ vaga tempora vitæ,
 Et bona de Cœlo mihi præstata metior, urget
 Causa Deo grates laudésque rependere; major,
 Quòd societ me sancta suis Ecclesia membris;
 Maxima, quòd per eam sit Regna superna merendi
 Copia facta mihi: felix, quem destinat Æther
 Hæc ad sacra! tuo ad sanguine Christe redemptis,
 Continuare viam, quæ recto tramite ducit
 Post vitæ ærumnas ad pascua tuta quietis.